Курс за вибором

ЗАХВОРЮВАННЯ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ СТАТЕВИМ ШЛЯХОМ

МЕДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ТА КЛІНІЧНОЇ ІМУН

ДОЦЕНТ КАФЕДРИ, К.БІОЛ.НАУК

МАЛАНЧУК СВІТЛАНА

Існує думка, що людина, яка за своє життя мала більше трьох статевих партнерів, майже напевно вражена якоюсь із статевих хвороб

- Інфекції, що передаються статевим шляхом (ІПСШ) - це захворювання, які викликають понад 30 різних бактерій, грибів, вірусів та паразитів.
- За даними МОЗ в Україні щороку реєструють близько 400 000 нових випадків сифілісу, гонореї, хламідіозу, герпесу, сечостатевого мікоплазмозу, генітального кандидозу і трихомонозу.

- Однією з причин поширення ІПСШ є низька усвідомленість населення, особливо молоді, щодо надзвичайної важливості збереження репродуктивного здоров'я.
- Більшість молодих людей залишаються безграмотними, не маючи належних медико-біологічних знань щодо статевих відносин, профілактики венеричних захворювань та інших питань взаємовідносин статей, зокрема морально-етичних та психологічних

Актуальність тематики курсу

- Щорічно 357 млн людей інфікуються однією з чотирьох ІПСШ — трихомоніазом (143 млн), хламідіозом (131 млн), гонореєю (78 млн) та сифілісом(5,6 млн). Крім цього, понад 500 млн людей живуть з інфекцією генітального герпесу.
- Боротьба із цими хворобами належить до

важливих напрямів діяльності органів охорони здоров'я, оскільки вони є соціально-небезпечними і поширеними в світі, зокрема у високорозвинених країнах Європи та Америки. Увага суспільства до проблеми венеричних хвороб зумовлена їхньою поширеністю, тяжкими наслідками для здоров'я хворого і впливом на нащадків.

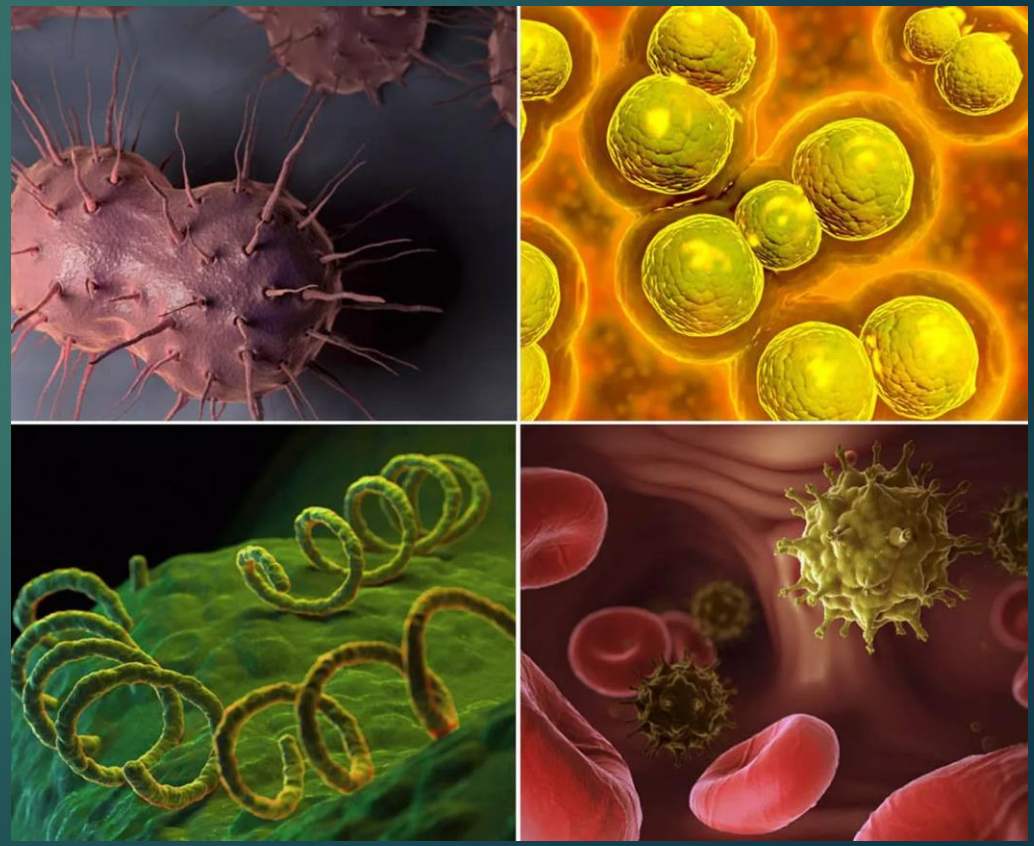

Мета курсу:

- Надбання знань щодо основних груп збудників ЗПСШ (будова, класифікація, метаболічні властивості тощо), а саме
  - бактерій
  - вірусів
  - грибів
  - найпростіших
- Оволодіння практичними навичками діагностики ЗПСШ (мікроскопія, серологічні реакції, ПЛР тощо)
- Засвоєння основних заходів та методик профілактики та лікування ЗПСШ

До захворювань, які мають здатність передаватися статевим шляхом, відносяться хвороби, які визиваються різними збудниками

Їх можна поділити на декілька груп:

- Вірусні інфекції: вірус імунодефіциту людини (ВІЛ),гепатити В і С, генітальний герпес, цитомегаловірус, герпес типу 8, контагіозний молюск.

- Бактеріальні інфекції: сифіліс, гонорея, мікоплазмоз, хламідіоз.

- Грибкові інфекції: кандидоз

- Протозойні інфекції : трихомоніаз.

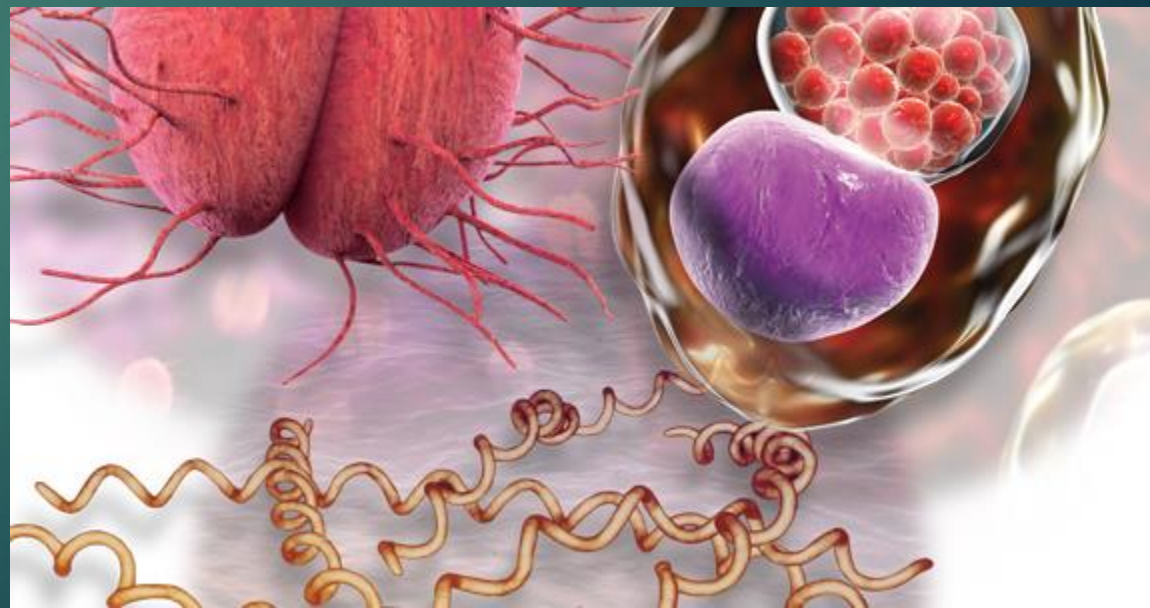

- Більшість ІПСШ протікають безсимптомно або зі слабо вираженими клінічними проявами, тому можуть довго залишатися не виявленими.
- Ці інфекції часто мають серйозні наслідки: окрім безпосереднього впливу самого патогена, вони призводять до запальних захворювань органів малого тазу, несприятливих наслідків вагітності, безпліддя, вроджених патологій плоду, збільшують ризики розвитку деяких видів раку.
- Своєчасна діагностика ІПСШ у одного з партнерів дозволяє уникнути зараження іншого партнера

- Особливостями перебігу ІПСШ є стерта клінічна картина і тривалий рецидивуючий перебіг, поява нових штамів збудників захворювань, стійких до традиційних лікарських препаратів. У зв'язку з цим актуальність лабораторної діагностики незаперечна.
- Лабораторна діагностика інфекцій, що передаються статевим шляхом – це не тільки спосіб визначити захворювання, коли у вас з'явилися явні симптоми, але і можливість припинити їх розвиток на початковій стадії.

- Основні методи лабораторної діагностики:
- • бактеріоскопічне дослідження;
- • культуральне дослідження;
- • серологічні методи (імуноферментний аналіз);
- • молекулярно-біологічні методи (полімеразна ланцюгова реакція).

Всесвітня організація охорони здоров'я у «Глобальній стратегії профілактики інфекцій, що передаються статевим шляхом, та боротьбі з ними на » виділяє поняття «безпечна статева поведінка» (безпечний секс), що включає в себе:

- Правильне і систематичне використання презервативів;
- Правильне застосування місцевих бактеріцидних засобів, антисептиків, які значно знижують, але повністю не усувають ризик зараження;
- Періодичне обстеження за допомогою клінічної та лабораторної діагностики;
- У разі діагностування інфекції (або підозри на її наявність) спеціалізоване лікування;
- Статева стриманість;
- Обов'язкове повідомлення статевих партнерів;
- Вакцинація проти онкогенних вірусів, гепатиту В і папіломавірусів людини.